

Иисусъ бы възведенъ въ пустыниж-тж да ся моли и да размышлява за работж-тж, на койкто го проводилъ Богъ, за тжзи голѣмж работж, която была да спасе челоувѣчески-тѣ души, и да ги въведе въ вѣчнж-тж славж. Той останжлъ тамо до когато ималъ потрѣбж отъ хранж, и началъ да огладнѣва.

Тогава сатана дошелъ, и Му казалъ: Ако си ты Сынъ Божій, и ако си всемогущъ, то защо не заповѣдашь на тѣзи каменіе да станжтъ хлѣбъ, та да имашь що да ядешь?

Иисусъ ако да ищѣше можаше да направи това, но не го направи, защото знаеше, че то не бѣше воля Божія. За това Той казалъ на дяволъ-тѣ: Свято-то Писаніе ны учи, че не само съ хлѣбъ ще бжде живъ челоувѣкъ, но съсь всяко слово, което излиза изъ уста-та Божіи.

Тогава сатана пакъ ся трудилъ да съблазни Иисуса. Той отишелъ съ Него на върхт-тѣ на едниъ высокъ планинж, и направилъ да прѣминжтъ прѣдъ очи-тѣ Му всички-тѣ хубавы и голѣмы ищца които ся нахождатъ въ свѣтъ-тѣ, и Му казалъ: Азъ ще Ти дамъ всичко това, ако припаднешь да ми ся поклонишь. Дяволъ-тѣ знаялъ, че